



TETTREKÉSZ MAGYAR RENDŐRSÉG
SZAKSZERVEZETE

SZEKSZÁRD

Augusz Imre u. 9-11. 3. emelet 306-307.

<http://www.tmrsh.hu>

Elektronikusan érkezett

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Hivatkozási szám : M.1/2020/4V/00767-0/2021	Ügyszám:
Alkotmánybíróság 1015 Budapest Donáti u. 35-45.	Érkezett: 2021 ÁPR 07.
Példány: 1	Kezelőiroda: 3
Melléklet:	Érkezett: 2021 MARCH 26
Kecskeméti Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság útján	PÉLDÁNY : 1 FELZET : 1
	MELLÉKLET: 2
	Ügyszám: 11.M.230/2017.
	FÓLAJSTROM SZÁM UTÓÍRATON: 1.M.70060/20

Tisztelt Alkotmánybíróság!

A Tettrekész Magyar Rendőrség Szakszervezete (székhelye : 7100 Szekszárd, Augusz Imre utca 9-11.,3. emelet 306-307., levelezési címe :7101 Szekszárd, Pf. 297; képviseli : dr. Balázs Ildikó főtitkár , kamarai jogtanácsos)

indítványozó, a panasz alapját képező peres eljárás felperese **nevében és képviseletében eljárva** (meghatalmazás, M/1. sz. alatt csatolva) az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdésének c) pontja, valamint az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban : Abtv.) a 27. § alapján az alábbi

alkotmányjogi panasz indítványt

terjesztem elő:

Kérem a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a Kúria, mint felülvizsgálati bíróság Mfv. X. 10. 031/2020/8. számú ítéletének, a Kecskeméti Törvényszék 6.Mf.21.126/2019/6. számon meghozott másodfokú ítéletének, továbbá a Kecskeméti Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 11.M.230/2017/54. számú elsőfokú ítéletének alaptörvény-ellenességét, és semmisítse meg azokat, mivel sértik az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdését.

Egyidejűleg kérjük a Tisztelt Alkotmánybíróságot, szíveskedjen a jogsértés súlyára, valamint a nagyon magas összegű (1 millió forintot meghaladó) perköltségre is tekintettel az ítélet jogerejét felfüggeszteni döntése meghozataláig.

Levelezési cím: 7101 Szekszárd PF: 297.

Tel: 06-74-512-297 Fax: 06-74-510-042

e-mail: tmrsz2004@gmail.com

cégkapu neve: TMRSZ címe: 18864607#cegkapu

Kérelmem indokolásaként az alábbiakat adom elő:

I. Az alkotmánybíróági eljárás feltételeinek igazolása

1.

Az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdésének c) pontja szerint az Alkotmánybíróság „alkotmányjogi panasz alapján felülvizsgálja az egyedi ügyben alkalmazott jogszabálynak az Alaptörvénnyel való összhangját”.

Az Abtv. 27. §-a alapján az indítványozó nem egy jogszabályt, hanem az alaptörvény-ellenes bírói döntést támadhatja, amennyiben az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező döntés az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti.

Ezen rendelkezésnek jelen kérelmem megfelel, mivel a panaszom alapját képező ,az ügy érdemében hozott döntések, ítéletek (melyeket beadványomhoz M/2. szám alatt csatolok)– a peres eljárás felperesének – indítványozónak Alaptörvényben biztosított jogait sértik.

2.

Alkotmányjogi panasz indítványunk a határozottság követelményének megfelel, mivel az indítványozó által a Kecskeméti Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság előtt 11.M.230/2017. lajstromszámon indított peres eljárásában keletkezett határozatokról van szó alkotmányjogi panasz indítványunkban és kifejezett kérelmet tartalmaz az I. fokú bíróság, a II. fokú bíróság és a Kúria, mint felülvizsgálati bíróság döntéseinek megsemmisítésére.

A 3/2013. (II. 14.) AB határozat kimondja, hogy „Az Abtv. 52. § (1) bekezdés f) pontja szerint az indítvány - többek között – akkor minősül határozottnak, ha kifejezett kérelmet tartalmaz a jogszabály, jogszabályi rendelkezés vagy a bírói döntés megsemmisítésére.”

3.

Az Abtv. 1. § a) pontja szerint egyedi ügy: „a természetes személy, jogi személy vagy jogi személyiséggel nem rendelkező szervezet jogát vagy kötelezettségét, jogos érdekét vagy jogi helyzetét érintő vagy eldöntő bírósági eljárás”. Ez nem igényel különösebb magyarázatot, hogy indítványozó, mint felperes keresete (keresetlevél M/ 3. szám alatt csatolva) valamint a peres eljárás iratanyaga alapján az azt eldöntő bírósági határozatok egyedi ügyben születtek,

amely a természetes személy – a peres eljárás felperese, azaz indítványozó - jogát, jogos érdekét érinti és eldönti.

4.

A támadott határozatok meghozatala konkrét peres eljárásban, még hozzá annak I. fokú, II. fokú és felülvizsgálati szakaszában, tehát bírósági eljárásban történtek, mégpedig a fentebb hivatkozott 11.M.230/2017. számon indított perben.

5.

Az alkotmányjogi panaszom határidőben történő benyújtását igazolja, hogy indítványozó képviselője 2021. február 24. napján vette kézhez a Kúria ítéletét, mely a peres eljárást lezárta. Ezek alapján beadványom megfelel az Abtv. 30. § (1) bekezdésében meghatározott időbeliségnek.

6.

Az Abtv. 27. § b) pontjával, továbbá a 26. § (1) bekezdés b) és (2) b) pontjával kapcsolatban előadom, hogy a panasz tárgyát képező határozatokkal szemben, jogorvoslati jogomat kimerítettem, ezt igazolja a Kúria ítélete is, mely leszögezi, „ az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs”.

II.

II. 1. Az Alaptörvény indítvánnyal érintett rendelkezései:

XXVIII. CIKK

(1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.

(2) Senki nem tekinthető bűnösnek mindaddig, amíg büntetőjogi felelősségét a bíróság jogerős határozata nem állapította meg.

II.2. Az Alaptörvény XXVIII. cikkének sérelme

Indítványozó tisztességes eljáráshoz való joga, az ésszerű határidőn belül való elbíráláshoz való joga, valamint az esélyegyenlőség elve, azaz a diszkrimináció tilalma is sérült.

II.2.1. Tényállás

Indítványozó – az alapper felperese – a [REDACTED] – az alapper alperesével - 2016. március 17. napján kelt munkaszerződéssel, 2016. március 21. napjával határozatlan időre munkaviszonyt létesített, gépészmérnök munkakörre. A [REDACTED] finomlemez megmunkálással foglalkozik, megrendelésre gyárt készterméket, vagy egyedi terméket, lemezalkatrészeket. Indítványozót korábbi munkahelyével [REDACTED] fennálló munkaviszonyának ideje alatt, [REDACTED] – az alapper alperese - kereste meg a munkaviszony létesítésére szóló ajánlatával, melynek folyamányaként az állásinterjút követően indítványozó korábbi munkaviszonyát megszüntette és a [REDACTED] munkaszerződést kötött.

Az alapper alperese tervezői és értékesítői álláshelyre keresett munkavállalókat, indítványozót ez utóbbi munkakörben alkalmazta; azonban ezt sem a munkaszerződés, sem munkaköri leírás nem tartalmazta, indítványozót erről szóban, a munkakör pontos ismertetése nélkül tájékoztatta alperes.

Az értékesítési munkakörben indítványozó feladata az értékesítés, ajánlatok kidolgozása és elkészítése, a forrásjegyzékek rögzítése vállalatirányítási rendszerben, valamint kommunikáció a vevőkkel volt. Feladatát részben az alperesnél alkalmazott [REDACTED] vállalatirányítási rendszerben kellett végeznie, ami csak a [REDACTED] [REDACTED] működött specifikusan a vállalatra rászabva. Indítványozó a rendszerben forrásjegyzéket készített, ami a gyártásfolyamatra, a legyártandó alkatrészekre vonatkozó alapvető információkat tartalmazta. Indítványozó korábban ezt a rendszert nem alkalmazta, az alkalmazásához szükséges tudással, tapasztalattal nem rendelkezett, ezzel a munkáltató is tisztában volt.

Lényeges kiemelni – amire már keresetében is hivatkozott indítványozó – hogy a munkáltató alperes, nem a munkaszerződésbe foglalt gépészmérnöki munkakörhöz tartozó feladatokat látatta el indítványozóval, hanem a megürült értékesítői munkakörhöz kapcsolódó tevékenységet végeztetett indítványozóval.

Indítványozó az akkori értékesítési vezetőtől, [REDACTED] [REDACTED] kérhetett segítséget a program használatának elsajátításához a kezdeti időben, tekintettel arra, hogy a munkáltatónál csak a munkaviszony létesítését követően 2016. július-augusztus hónapban vett részt az [REDACTED] rendszert fejlesztő és üzemeltető cég által biztosított 3 alkalmas oktatáson, mely azonban kezdő tanfolyam helyett, haladó szinten került leadásra. Az oktatást követően 2016. november 30. napján a munkavállalók az elsajátított tudásukról vizsga keretében adtak számot, melyet indítványozó eredménytelenül zárt. A vizsgán indítványozóhoz a munkaköréhez nem tartozó kérdéseket is feltettek, melyekre vonatkozóan indítványozó tudásának hiányát a vizsgáztatók az eredményben relevánsként értékelték. A munkáltató alperesnél bevezetett értékelési rendszerben, mely során az értékesítési vezető, [REDACTED] [REDACTED] értékelő lapokat állított ki a

munkavállalók munkavégzéséről minden hónapban, indítványozó végig 75% fölötti értékelést kapott.

Ezt követően 2017. május 10. napján kelt felmondásával a munkáltató indítványozó munkaviszonyát 30 napos felmondási idővel, 2017. június 09. napjával megszüntette. A munkáltató felmondását az Mt. 66. § (2) bekezdése szerint indítványozó munkaviszonnyal összefüggő képességére és magatartására alapította. Felmondásának indokait a következőkben jelölte meg:

„1. A vállalatirányítási rendszer [REDACTED] nem megfelelően használja, a [REDACTED] által szervezett oktatáson részt vett, de a szoftver tulajdonosa által szervezett házi vizsgán nem megfelelt minősítést szerzett. Rendszerismeretén a sikertelen vizsga eltelte óta nem javított.
2. Fentiek miatt a társaság által a gyártáshoz használt forrásjegyzékeket többszöri figyelmeztetés és oktatás ellenére nem megfelelően kezeli, így a vállalatirányítási rendszer folyamatosan hibás adatokat mutat, mely hibákat a munkatársai javítani kényszerülnek.
3. Az Önnel kapcsolatban lévő vevők részéről történő visszajelzés a folyamatos elégedetlenség.”

Megjegyezzük, a felmondás nem az indítványozó munkaszerződése szerinti gépészmérnöki munkakörébe tartozó okokra volt alapítva, hanem az értékesítési munkakörre, mely nem szerepelt indítványozó munkaszerződésében. Lényeges körülmény az is, hogy indítványozó munkaköri leírást munkaviszonya alatt egyáltalán nem kapott, így a munkaköri leírásában szereplő feladatainak nem teljesítése vagy rosszul teljesítése szóba sem kerülhetett.

Indítványozó a felmondás kézhezvételét követően törvényes határidőben keresetet nyújtott be a Kecskeméti Közigazgatási és Munkaügyi Bírósághoz, melyben, illetve többször pontosított kereseti kérelmében a munkaviszonya jogellenes megszüntetésének címén kártérítésként elmaradt jövedelme (bruttó 1.632.262,-Ft távolléti díj, béren kívüli juttatások) és 2017. május 10. napjától számított törvényes kamatának megfizetésére kérte kötelezni alperest. Elsőfokú ítéletében a bíróság indítványozó keresetét, mint alaptalant elutasította és kötelezte alperes részére 374.650,-Ft perköltség megfizetésére.

Indítványozó és a munkáltató alperes fellebbezése folytán másodfokon eljáró Kecskeméti Törvényszék az elsőfokú ítéletet annak fő tárgyát illetően helybenhagyta, az elsőfokú perköltséget 603.250,-Ft-ra felemelte és indítványozót másodfokú perköltségként 317.500,-Ft megfizetésére kötelezte.

Mindezek alapján indítványozó felülvizsgálati kérelmében kérte a Tisztelt Kúriát, hogy a határozatokat helyezze hatályon kívül, indítványozó kereseti kérelmének adjon helyt.

A Kecskeméti Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 11.M.230/2017/54. számú elsőfokú ítéletével indítványozó keresetét elutasította, mely ellen indítványozó fellebbezést és nyújtott be (M/4. sz. alatt csatolva), melyet a Kecskeméti Törvényszék 6.Mf.21.126/2019/6. számon meghozott másodfokú ítéletével elutasított és az I. fokú ítéletet helyben hagyta, majd felülvizsgálati kérelem került benyújtásra indítványozó képviselőjében (M/5. szám alatt csatolva), a felülvizsgálati eljárásban a Kúria Mfv. X. 10. 031/2020/8. számú ítéletével szintén helyben hagyta a II. fokú ítéletet.

II.2.2.

Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésének sérelme

Jelen esetben az ítéletekben felhívott jogszabályokból – illetve ezáltal az ítéleti indokolásból – a jogértelmezés általános szabályainak megtartása mellett nem következik indítványozót marasztaló bírói döntés, így azok sértik az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdéséből levezetett indokolási kötelezettséget, amely az ítélet alaptörvény-ellenességét is eredményezi véleményünk szerint.

Viszont azt nem fejtí ki – álláspontunk szerint – a bíróság indokolásában, hogy ez mitől okszerű és valós indok, ezt mi bizonyítja (Holott az ítélet indokolásából „ világosan ki kell tűnnie, hogy a bizonyítékok mérlegelése során melyek voltak azok a körülmények, melyeket a bíróság irányadónak vett (BH2012.173).), s mindez sem a II. fokú ítéletből, sem a Kúria határozatából nem derül ki.

A perben a munkáltató alperesnek ítéleti bizonyossággal kellett volna igazolnia, hogy jogszerűen, valós indokok alapján hozta meg világosan indokolt határozatát, melyre a fent leírtak alapján nem került sor, mégsem foglalkoztak ezzel az eljáró bíróságok döntéseik meghozatalkor [Pp. 164. § (1) bekezdés, Pp. 206. § (1) bekezdés], ugyanúgy, mint azzal sem, hogy a jogviszonyt megszüntető indokolt határozatban, kellő részletességgel, alaposággal, a tényszerű adatok megjelölésével kell arra rámutatni, hogy a jogviszony miért nem tartható fenn.

Az elsőfokú bíróság a felmondás 3. pontját bizonyítatlannak találta alperes részéről, így ítéletében a felmondást az 1. és 2. pontban foglalt indokok alapján találta megalapozottnak.

Az I. fokú bíróság – s az I. fokú ítéletet helyben hagyó II. fokú bíróság, továbbá a Kúria is – a Pp. 3. § (3), 206. § (1) és 221. §-ában foglaltakat sértette meg, amikor indítványozó által szolgáltatott bizonyítékokat nem vette figyelembe, azokat ítéletében egyáltalán nem értékelte, és az alperesi állításokat kellő bizonyítottság hiányában elfogadta, a bizonyítási

kötelezettségek tekintetében nem nyújtott kellő tájékoztatást. Sértette a régi Pp. 164. (1) és az Mt. 66. § (1), (2) és 64. § (2) bekezdését, amikor az alperesi felmondás alapjául szolgáló tényállás bizonyítatlanságának hiányát nem értékelte alperes terhére, illetve az alperesi felmondás jogellenességét valótlansága és okszerűtlensége ellenére nem állapította meg.

Felperes munkaköri leírással nem rendelkezett, munkaszerződése szerint gépészmérnök munkakörre alkalmazta alperes. ██████████ program ismerete felvételének és alkalmazásának nem volt feltétele. Azzal az egész per alapját képező lényeges tényvel, hogy indítványozó munkaszerződése alapján gépészmérnök munkakörbe és nem a ténylegesen ellátott tervezői és értékesítői munkakörbe került kinevezésre egyik bíróság sem foglalkozott, holott indítványozó munkaszerződése csatolásra került az iratok közé, holott azt lett volna szükséges a tisztességes eljáráshoz való jog alapján, hogy a bíróságok indítványozó kinevezésében foglalt munkakörből (gépészmérnök) kiindulva vizsgálják a felmentés jogszerűségét, s nem egy egyébként a munkaszerződésben foglalt munkakörtől eltérő – azaz magában jogellenes állapotot képező – munkakör követelményei szerint, alperesi munkáltató semmivel nem igazolt állításai alapján.

A tisztességes eljáráshoz való jog sérelme valósult meg azáltal is, hogy egyáltalán nem foglalkoztak azon tényvel a bíróságok, hogy munkaköri leírást a munkáltató alperes nem adott ki felperesnek – ezt a lényeges ténytet nem is vitatta alperes az eljárás során - , melyből következően nem volt semmifajta okirati bizonyíték az eljárásban, mely alapján indítványozó tevékenysége, a munkára való alkalmassága, képessége vizsgálható lett volna, vagy akár vizsgálható lett volna a program alkalmazására, megtanulására, hiba mentes alkalmazására való kötelezettsége indítványozónak.

Fentiek teljes figyelmen kívül hagyását egyetlen szóval sem indokolták az eljáró bíróságok, indítványozó tisztességes eljáráshoz való jogát sértve.

A bíróságok egyáltalán nem értékelték azt a ténytet – s ennek magyarázatát sem adták ítéleteik indokolásában -, melyre felperes az eljárás folyamán többször is hivatkozott, hogy felperes oktatását alperes nem kielégítően biztosította, kezdő tanfolyam helyett, haladó tanfolyamon oktatta, a vizsgán is ezen emelt szintű anyagból tette, úgy hogy előtte csak a munkatársai részéről részesült segítségben, ami oktatásnak semmiképp sem minősíthető. A bíróság alperes elvárható magatartása során ezt nem vette figyelembe. Nem vizsgálta továbbá, hogy az indítványozó vizsgalapján szereplő „kellene még oktatás” vizsgáztatói megjegyzésnek alperes miként tett eleget, indítványozó további oktatását miként biztosította, figyelemmel arra is, hogy más munkavállaló oktatásáról rendelkezett.

A bíróságok határozatuk meghozatalakor a szükséges, komplex jellegű vizsgálatot nem végezték el, ezért a döntések megalapozatlanok álláspontunk szerint, s így sértik indítványozó tisztességes eljáráshoz való jogát.

Fentiek alapján – álláspontunk szerint - az I. fokú bíróság által „kialakított jogértelmezés nem áll összhangban e jog alkotmányos tartalmával” {3173/2015. (IX. 23.) AB határozat, Indokolás [53]}. Az I. fokú ítéletben a bíróság az eljárási törvényeknek megfelelően köteles lett volna számot adni döntésének indokairól, az eljárásban szereplő feleknek az ügy lényegi részeire vonatkozó észrevételeit pedig kellő alapossággal meg kellett volna vizsgálnia, és ennek értékeléséről határozatában számot kellett volna adnia indítványozónak a tisztességes eljáráshoz való joga alapján. Viszont ezt – mint a csatolt keresetlevélből és a csatolt I. fokú határozatból – a fentiekben bemutatottak alapján nem tette meg.

Ugyanígy járt el az I. fokú ítéletet helyben hagyó másodfokú bíróság is, a másodfokú ítélet indokolása sem felel meg az eljárási törvényekben meghatározott indokolási kötelezettségnek.

A Kúria, mint felülvizsgálati bíróság panaszolt ítélete szintén sérti indítványozó tisztességes eljáráshoz való jogát az indokolási kötelezettség tekintetében, hiszen indítványozó nevében előterjesztett felülvizsgálati indítványunkban foglalt hivatkozásokat nem vizsgálta, s ennek indokát sem dta.

Fentiekben előadottak alapján hivatkozunk a Tisztelt Alkotmánybíróság IV/1002/2016. AB határozatában foglaltakra, melyben kifejtette a Tisztelt Alkotmánybíróság, hogy „Az Alkotmánybíróság a konkrét döntés és a döntést támadó alkotmányjogi panaszban előadottak értékelése során figyelembe veszi az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontjában biztosított vizsgálati jogkörének határait is {13/2014. (IV. 18.) AB határozat, Indokolás [51]; 3285/2017. (XI. 14.) AB határozat, Indokolás [38]}. Ennek értelmében az Alkotmánybíróság mindaddig tartózkodik attól, hogy törvényértelmezési és szakjogi kérdésekben állást foglaljon {7/2013. (III. 7.) AB határozat, Indokolás [33], [38]}, amíg a jogalkalmazói jogértelmezés közvetlenül nem befolyásolja valamely alapjog gyakorolhatóságát és tényleges érvényesülését {13/2014. (IV. 18.) AB határozat, Indokolás [51]; megerősítve: 3208/2014. (VII. 21.) AB végzés, Indokolás [16]}. Az Alkotmánybíróság hangsúlyozza továbbá, hogy a rendes bíróságok által elkövetett vélt vagy valós jogszabálysértések önmagukban nem adhatnak alapot az alkotmányjogi panasznak. Ellenkező esetben az Alkotmánybíróság burkoltan negyedfokú bírósággá válna {lásd: 3268/2012. (X. 4.) AB végzés, Indokolás [28]; legutóbb például: 3379/2018. (XII. 5.) AB végzés, Indokolás [12]}. A jogi indokok helyességének vizsgálata főszabály szerint nem tartozik az

Alkotmánybíróság hatáskörébe. Az Alkotmánybíróság hangsúlyozza továbbá, hogy „jellemzően akkor vizsgálhatja érdemben a bírói jogértelmezés hibájára alapított alkotmányjogi panaszt, ha az eljárás bíróság az előtte folyamatban volt, valamely Alaptörvényben biztosított jog szempontjából releváns ügynek az alaptörvényi érintettségére tekintet nélkül járt el, vagy **az általa kialakított jogértelmezés nem áll összhangban e jog alkotmányos tartalmával**” {3173/2015. (IX. 23.) AB határozat, Indokolás [53]}. Ugyanakkor annak eldöntéséhez, hogy az adott bírói döntés alaptörvény-ellenessége fennáll-e, szükséges megvizsgálni az alapul fekvő tényállást, valamint az alapügy elbírálása szempontjából releváns jogszabályi rendelkezéseket.

„Az esetleges eljárási szabálysértéseknek kivételesen lehet alapjogi vetülete, az Alkotmánybíróságnak az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdését értelmező gyakorlata pedig megállapítja, melyek azok az alkotmányos követelmények, amelyeknek a tisztességes bírói eljáráshoz való joggal összeegyeztethető bírói döntésnek meg kell felelnie: **eszerint a bíróság "az eljárási törvényeknek megfelelően" köteles számot adni döntésének indokairól, az eljárásban szereplő feleknek az ügy lényegi részeire vonatkozó észrevételeit pedig kellő alaposággal meg kell vizsgálnia, és ennek értékeléséről határozatában számot kell adnia** (7/2013. (III. 1.) AB határozat, Indokolás [33]-[34]). Az ennek az alkotmányos minimumnak nem megfelelő bírói döntés alaptörvény-ellenes (vö. például: 3305/2017. (XI. 24.) AB határozat, Indokolás [33], [41], [47]-[53]).”

7/2013. (III. 1.) AB határozatában is megállapította a Tisztelt Alkotmánybíróság, hogy „[34] Ehhez képest az Alkotmánybíróság által vizsgált, az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében rejlő indokolási kötelezettség alkotmányos követelménye a bíróság döntési szabadságának abszolút korlátját jelenti, nevezetesen azt, hogy döntésének indokairól az eljárási törvényeknek megfelelően szükséges számot adnia. **Az indokolási kötelezettség alkotmányjogi értelemben vett sérelme az eljárási szabály alaptörvény-ellenes alkalmazását jelenti.** A tisztességes eljárásból fakadó elvárás tehát az eljárási szabályok Alaptörvénynek megfelelő alkalmazása, ami a jogállami keretek között működő bíróságok feladata.

Az alkotmánybírósági vizsgálat az Alaptörvény 28. cikkében foglaltakra is figyelemmel kizárólagosan arra korlátozódott, hogy a törvényszék az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes eljáráshoz fűződő jog követelményeinek megfelelően alkalmazta-e a Pp. 221. §, a Pp. 339/A. és 339/B. §§-ban foglalt, indokolási kötelezettségre vonatkozó szabályokat, illetve, hogy számot adott-e a feleknek az ügy lényeges körülményeit érintő észrevételeiről. **Ennek megfelelően a Pp. 221. § és a Pp. 339/A. és 339/B. §§ bírói alkalmazása akkor van összhangban az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt alkotmányos szabállyal, ha az ítélet indokaiból e minimális tartalmi követelmények kitűnnek.** Ez az értelmezés áll összhangban azzal a korábban

megfogalmazott alkotmányos igénnyel, hogy a közigazgatási határozat ellenőrzése során a perbe vitt jogok és kötelezettségek érdemi elbírálást nyerjenek. [39/1997. (VII. 1.) AB határozat, ABH 1997, 263, 272.]”


Meg kívánjuk jegyezni, hogy sem az I. és II. fokú bíróság, sem a Tisztelt Kúria nem fejtette ki döntésének releváns indokait, vagyis nem tett eleget a bírói indokolással szemben támasztott követelménynek sem az Mt. vonatkozó rendelkezéseinek alkalmazása vonatkozásában. **Az eljárt bíróságok döntésük indokairól az Alaptörvényből fakadó indokolt bírói döntéshez való jog követelményének megfelelő módon számot nem adtak álláspontunk szerint, sértve ezzel indítványozó tisztességes eljáráshoz való jogát.** A bíróságok panasszal támadott határozatai a fentiekben bemutatottak alapján ügy szempontjából releváns kérdések tekintetében nem felelnek meg az Alaptörvénynek.

Jelen alkotmányjogi panaszunkkal a tényállás ismertetése és a jogi értelmezés bemutatása kapcsán arra kívántunk rávilágítani , hogy nem a bírói döntések „negyedfokú” elbírálása áll panaszunk középpontjában, hanem az, hogy egy adott jogszabály mely jogalkalmazói értelmezése találkozik az Alaptörvényben elismert jogokban rejlő egyes követelményekkel.

Kérjük a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy a fentiekben levezetett indokolás alapján panaszunkat bírálja el, s annak adjon helyt.

Tisztelettel:

Szekszárd, 2021. március 25.

 **indítványozó**
képviselésében eljárva
Tettrekész Magyar Rendőrség szakszervezete
dr. Balázs Ildikó kamarai jogtanácsos
kamarai azonosító szám : 36075522